

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2014 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił powództwo S. Z. (1) o przywrócenie do pracy skierowane przeciwko Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w W. i zasądził od powoda na rzecz strony pozwanej kwotę 60 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Rozstrzygnięcie to zapadło na gruncie następującego stanu faktycznego sprawy.

Powód S. Z. (1) był zatrudniony w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego na stanowisku (...) Oddziału (...) w Ł.

Pismem z dnia 18 marca 2013 r. doręczonym powodowi w tym samym dniu, pozwany rozwiązał z powodem umowę o pracę zawartą w dniu 1 grudnia 1991 r. bez zachowania okresu wypowiedzenia z powodu przekroczenia uprawnień, polegającego na wypowiedzeniu przez S. Z. w dniu 5 października 2012 r. umowy nr (...) z dnia 31 sierpnia 2009 r. dot. najmu powierzchni biurowej przy ul. (...) w Ł. na potrzeby Oddziału (...) ze skutkiem na dzień 31 marca 2013 r. bez zgody Prezesa Kasy i bez stosowanego umocowania, co stanowi zagrożenie dla interesów pracodawcy. Jako podstawę prawną podano art. 52 par. pkt. 1 k. p.

Rozwiązanie umowy o pracę poprzedzały następujące okoliczności.

W dniu 26 listopada 2008 r. Prezes KRUS udzielił powodowi upoważnienia m. in do składania w imieniu Prezesa KRUS oświadczeń woli w zakresie praw i zobowiązań finansowych, a w szczególności do podpisywania umów, aneksów do umów oraz innych dokumentów z zakresu działania Oddziału (...) KRUS w Ł.

W dniu 31 sierpnia 2009 r. S. Z. działając w imieniu KRUS OR w Ł. zawarł umowę najmu z firmą (...) obiektu położonej przy ul. (...) na siedzibę Oddziału. Aneksiem dnia 29 kwietnia 2011 r. postanowiono, że okres wypowiedzenia umowy wynosi 6 miesięcy.

W drugiej połowie 2012 r. S. Z. zintensyfikował działania mające na celu pozyskanie siedziby dla potrzeb Oddziału KRUS w Ł., uznając, że najem lokalu jest rozwiązaniem przejściowym. Ponadto dotychczas zajmowane lokale z przyczyn technicznych w dobie informatyzacji, nie zapewniały prawidłowego funkcjonowania Oddziału. O swoich działaniach powód informował Prezesa KRUS A. B.. Prezes A. B. zapewniał powoda, że w planie finansowym na rok 2012 są zabezpieczone środki na zakup siedziby dla Oddziału KRUS w Ł. i polecił pozyskać nowy lokal. Z ramienia Prezesa KRUS do Ł. przyjechała delegacja z W. i wizytowała budynek położony w Ł., przy ul. (...). Prezes KRUS przyznał środki na wykonanie operatu szacunkowego tej nieruchomości. Pod koniec 2012 r. Prezes KRUS przebywał na zwolnieniu lekarskim, nikt nie chciał podjąć decyzji odnośnie kupna nieruchomości po jego nieobecności. W dniu 31 grudnia 2012 r. powód został wezwany do Prezesa KRUS A. B. i poinformowany, że środki zakup nie przepadną w nowym roku. Powód nie powiadomił A. B., że wypowiedział najem.

Pismem z dnia 5 października 2012 r. powód wypowiedział umowę najmu lokalu zajmowanego przez Oddział (...) w Ł. i wniósł o skrócenie okresu wypowiedzenia do 3 miesięcy. Prezes (...) M. S. (1) nie wyraził zgody na skrócenie okresu wypowiedzenia, informując, że umowa najmu wygaśnie w dniu 31 marca 2013 r.

W dniu 12 marca 2013 r. odbyło się spotkanie w sprawie rozwoju OR KRUS w Ł., z udziałem m.in. powoda oraz Z-cy Prezesa KRUS D. Z.. Na tym spotkaniu powód poinformował o wypowiedzeniu najmu obiektu przy ul. (...) w Ł., braku technicznej możliwości zabezpieczenia pracy w tym lokalu i zaproponował wynajęcie obiektu przy ul. (...) w Ł.. Powód poinformował, że w sprawach wynajmu Dyrektor OR nie dysponuje pełnomocnictwem do podejmowania indywidualnych działań.

Pismem z dnia 26 marca 2013 r. p. o. dyrektora OR KRUS w Ł. A. S. (1) zwrócił się z prośbą do (...) o przedłużenie najmu do dnia 30 czerwca 2013 r., na co w dniu 29 marca 2013 r. uzyskał zgodę.

W dniu 22 lipca 2013 r. Zarząd (...) złożył oświadczenie, że jako zarząd udzielili zgody na przesunięcie terminu rozwiązania umowy najmu bez konieczności opuszczenia zajmowanych pomieszczeń aż do momentu przygotowania nowej siedziby. Ze strony wynajmującego nie było żadnych zastrzeżeń co do ewentualnego przedłużenia umowy na dotychczasowych, niezmiennych warunkach.

Powód ukończył 62 rok życia i znajduje się w okresie chronionym przed wypowiedzeniem umowy o pracę.

Po odejściu powoda sytuacja lokalowa Oddziału została rozwiązana w ten sposób, że zrezygnowano z najmu lokalu przy ul. (...) w Ł. (850 m kw). Część pracowników została przeniesiona do placówek terenowych, gdzie były puste powierzchni biurowe. W budynku przy ul. (...), gdzie dotychczas wynajmowano 2 piętra wynajęto dodatkowo jeszcze jedno i obecnie Oddział w Ł. zajmuje 350 m w budynku przy ul. (...) w Ł.. Zbędne okazało się kupno, bądź najem dodatkowego budynku. Dopiero podjęcie decyzji o zakupie nieruchomości dla Oddziału upoważniałoby powoda do wypowiedzenia dotychczasowego najmu.

Sąd Rejonowy oddalił wniosek o przesłuchanie w charakterze świadków Z. W. i M. W. na okoliczność prowadzonych negocjacji w sprawie nabycia nieruchomości przy ul. (...) na siedzibę OR KRUS w Ł. oraz ustaleń co do terminu i warunków wynajmu tej nieruchomości, bowiem okoliczności te nie były pomiędzy stronami sporne. Nadto, Sąd Rejonowy pominął złożoną do akt dokumentację dotyczącą wysokości czynszów, opłat za energię i innych dokumentów na okoliczność zasadności i opłacalności najmu poszczególnych obiektów na siedzibę OR KRUS w Ł., uznając, że okoliczności te nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Nie należy do Sądu ocena zasadności decyzji lokalowych dot. Oddziału. Kwestia czy proponowane przez powoda rozwiązania były racjonalne ekonomicznie nie ma wpływu na ocenę zasadności wskazanej przyczyny rozwiązania umowy o pracę.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo za nieuzasadnione, prezentując następujące rozważania prawne.

Zgodnie z art. 52 par. 1 pkt 2 oraz par. 2 k.p. pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych. Rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika nie może nastąpić po upływie 1 miesiąca od uzyskania przez pracodawcę wiadomości o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie umowy.

Celem legitymizacji swoich działań powód powołał się na pełnomocnictwo z dnia 26 listopada 2008 r., k. 198.

Zgodnie z art. 96 k. c. umocowanie do działania w cudzym imieniu może opierać się (...) na oświadczeniu reprezentowanego (pełnomocnictwo).

W tym miejscu zasadne jest przytoczenie poglądów doktryny odnośnie tej czynności prawnej. Umocowanie do dokonywania czynności prawnych w imieniu reprezentowanego i z bezpośrednim skutkiem prawnym dla niego wynikające z oświadczenia woli reprezentowanego jest pełnomocnictwem. W doktrynie terminowi "pełnomocnictwo" przyznaje się również inne znaczenia. Jest używany dla oznaczenia czynności prawnej, która jest źródłem umocowania, a także dla określenia dokumentu, w którym taka czynność została zawarta. Termin ten funkcjonuje w jeszcze jednym znaczeniu, a mianowicie dla określenia stosunku prawnego łączącego mocodawcę z pełnomocnikiem.

Podstawą pełnomocnictwa jest zawsze oświadczenie woli reprezentowanego (mocodawcy). Udzielenie pełnomocnictwa stanowi jednostronną czynność prawną reprezentowanego. Jej skuteczność nie zależy od przyjęcia pełnomocnictwa przez pełnomocnika (por. M. Pazdan, K. Pietrzykowski, Komentarz, t. I, 2011, s. 462-463; J. Strzebińczyk (w:) E. Gniewek, Komentarz, 2011, s. 244; por. też wyr. SA w Poznaniu z dnia 30 maja 2006 r., I ACa 1363/05, Lex nr 278401; odmiennie S. Rudnicki (w:) S. Dmowski, S. Rudnicki, Komentarz, 2007, s. 410; por. również M. Smyk, Pełnomocnictwo według kodeksu cywilnego, Warszawa 2010, s. 134). Jest to czynność prawna, na

podstawie której następuje przyznanie pełnomocnikowi prawa do reprezentowania mocodawcy, a więc do kreowania jego stosunków prawnych. Natomiast nie rodzi ona po stronie pełnomocnika obowiązku reprezentowania mocodawcy.

Pełnomocnictwo jest samoistnym stosunkiem prawnym łączącym pełnomocnika z mocodawcą. Jego treścią jest uprawnienie pełnomocnika do reprezentowania mocodawcy z bezpośrednim skutkiem prawnym dla niego. Jest on niezależny od stosunku prawnego wewnętrznego, łączącego mocodawcę z pełnomocnikiem, stanowiącego podstawę pełnomocnictwa, określanego mianem stosunku podstawowego. Jest to najczęściej stosunek prawny umowny, wynikający z umowy obligacyjnej nazwanej bądź nienazwanej, na podstawie której pełnomocnik zobowiązany jest do dokonania określonej czynności prawnej czy czynności prawnych w imieniu mocodawcy. Ponadto reguluje on zasady wynagrodzenia należnego pełnomocnikowi. Źródłem stosunku prawnego podstawowego może być w szczególności umowa zlecenia, umowa agencyjna, kontrakt menedżerski czy umowa spedycji. Niezależność tego stosunku od pełnomocnictwa odnosi się przede wszystkim do powstania i ustania obu więzi, gdyż udzielenie pełnomocnictwa nie jest uzależnione od istnienia stosunku podstawowego, a jego wygaśnięcie nie powoduje ustania stosunku podstawowego, a także wyraża się w tym, że nieważność jednego z tych stosunków prawnych nie wpływa na ważność drugiego (por. M. P. (w:) K. P., Komentarz, t. I, 2011, s. 463; M. P. (w:) Komentarz, t. I, 1972, s. 234, a także wyr. SN z dnia 8 maja 2001 r., IV CKN 354/00, Lex nr 52538, według którego odpadnięcie stosunku podstawowego, w szczególności rozwiązanie umowy między mocodawcą a pełnomocnikiem, pozostaje bez wpływu na istnienie i zakres umocowania, jeżeli nie nastąpiło odwołanie pełnomocnictwa.

Odnosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że stosunkiem podstawowym stanowiącym podstawę pełnomocnictwa z dnia 26 listopada 2008 r. był łączący strony stosunek pracy regulowany umownie oraz obowiązującymi u pozwanego aktami prawnymi: Regulaminem organizacyjnym Oddziału (...) Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego w Ł. k. 208- 241) oraz zarządzeniem Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 13 sierpnia 2008 r. w sprawie nadania regulaminu organizacyjnego Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (Dz. Urz. (...) z dnia 30 grudnia 2009 r.), k. 242 – 264). Zgodnie z par. 6 ust. 1 ostatnio powołanego aktu prawnego prezes zatwierdza kierunki i plany działania Kasy oraz nadzoruje całokształt zadań realizowanych przez Kasę. Nabycie nieruchomości na siedzibę Oddziału KRUS należało do wyłącznej kompetencji Prezesa KRUS. Do wypowiedzenia najmu potrzebna była zgoda (bądź upoważnienie) prezesa KRUS A. B.. Wewnętrzne regulaminy czy też zakres czynności powoda nie regulują jej formy, przyjęć należy zatem że mogła być udzielona ustnie, choćby poprzez fakty konkludentne. Brak pisemnego pełnomocnictwa do wypowiedzenia najmu jest okolicznością niewystarczającą do przyjęcia zasadności wskazanej przyczyny rozwiązania umowy o pracę. Należało zatem ustalić, czy pozwany wyraził zgodę na wypowiedzenie przez powoda umowy najmu nieruchomości położonej przy ul. (...) w Ł. bądź upoważnił go do dokonania tej czynności w sposób dorozumiany.

Okoliczności faktyczne tej sprawy nie pozwalają na przyjęcie, że zgoda na dokonanie takiej czynności została udzielona. W szczególności nie została bowiem podjęta decyzja o zakupie nieruchomości położonej w Ł., przy ul. (...), nie przeprowadzono nawet negocjacji cenowych. Powód nigdy nie otrzymał od A. B. polecenia wypowiedzenia najmu, ani też zapewnienia, że nieruchomość przy ul. (...) zostanie zakupiona.

W pozwie powód przyznał, że pod koniec 2012 r. prezes KRUS A. B. (2) zmienił decyzję w sprawie nabycia nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...). Pomimo tego S. Z. nie zabezpieczył siedziby OR KURS w Ł. poprzez zawarcie pisemnego przyrzeczenia najmu na dalszy okres. Wprawdzie powód uzyskał zapewnienie (ustne) najmu od właścicieli budynku przy ul. (...) w Ł., jednakże decyzji w tym przedmiocie nie podjął Prezes Kasy A. B.. Okoliczność, że według oceny powoda najem tej nieruchomości był korzystny dla firmy nie ma żadnego znaczenia. Decyzja w tej sprawie należała bowiem do Prezesa Kasy i bezprawne było wymuszanie jej podjęcia poprzez fakty dokonane - wypowiedzenie najmu doczasowemu wynajmującemu w dniu 5 października 2012 r. Za niewystarczające należy również uznać ustne uzgodnienia powoda z właścicielem budynku przy ul. (...) M. S. (1), że najem może zostać przedłużony. Wprawdzie powód złożył oświadczenie zarządu firmy (...) odnośnie możliwości przedłużenia najmu (k. 201), ale zostało ono złożone dopiero w dniu 22 lipca 2013 r., a zatem już po upływie okresu wypowiedzenia. O takie oświadczenie powód winien postarać w trakcie okresu wypowiedzenia.

Reasumując powód mógł dokonać wypowiedzenia najmu dopiero po podjęciu przez Prezesa KRUS A. B. kupna bądź najmu nieruchomości położonej w Ł., przy ul. (...). Dokonane ustalenia faktyczne nie pozwalają na przyjęcie, że decyzja taka została podjęta. Termin zakończenia najmu upływał w dniu 31 marca 2013 r., a do dnia 18 marca 2013 r. powód nie dokonał żadnych czynności mających na celu zabezpieczenie dla Oddziału dotychczasowego lokalu. Skoro z końcem roku 2012 r. stało się jasne, że prezes A B. nie jest zainteresowany kupnem zaproponowanej przez powoda nieruchomości, powód powinien negocjować z dotychczasowym wynajmującym i na piśmie, za jego zgodą cofnąć wypowiedzenie najmu. Nie dokonanie tych czynności świadczy w ocenie Sądu o chęci powoda wywierania presji na Prezesa KRUS A. B. co do podjęcia decyzji lokalowych (w kształcie forsowanym przez powoda) odnośnie Oddziału w Ł.. Nie bez znaczenia pozostaje także okoliczność, że po odejściu powoda problem lokalowe Oddziału zostały rozwiązane w prostszy i tańszy sposób.

Powód podnosił, że zaniechanie wypowiedzenia najmu naraziłoby go na sankcje z tytułu naruszenia dyscypliny finansowej. Powoływał się również na analogiczne jak w tej sprawie wypowiedzenie najmu w palcówkach terenowych. Zarzuty te są nieuzasadnione, bowiem w przypadku Oddziału (...) w Ł. nie została podjęta decyzja o zakupie nieruchomości, czego powód miał pełną świadomość. Dopiero podjęcie takiej decyzji uprawniałoby powoda do wypowiedzenia najmu. Ocena tej sprawy byłaby inna gdyby powód po powzięciu wiedzy pod koniec grudnia 2012 r., że Prezes KRUS nie jest zainteresowany kupnem nieruchomości przy ul. (...) w Ł. niezwłocznie przystąpił do anulowania wypowiedzenia najmu i skutecznie tego dokonał. Wówczas można by przyjąć, że doszło do pewnej nadinterpretacji po stronie powoda i pochopnego wypowiedzenia najmu, co jednak – wobec podjęcia skutecznych działań nie doprowadziło do zagrożenia sytuacji lokalowej Oddziału.

Ciężar zawinięcia powoda jest znaczny. Nawet gdyby przyjąć inaczej, to jedno w ocenie Sądu nie ulega wątpliwości - okoliczności następujące po wypowiedzeniu najmu w dniu 5 października 2013 r. (brak pisemnego cofnięcia wypowiedzenia, niepowiadomienie o wypowiedzeniu Prezesa KRUS) wykluczają możliwość dalszego zatrudnienia powoda na stanowisku dyrektora Oddziału, bowiem w wyniku działań powoda doszło do zagrożenia, że Oddział za kilkanaście dni pozostanie bez siedziby. Dopiero następca powoda wynegocjował na piśmie przedłużenie najmu o kolejne trzy miesiące. W dacie wypowiedzenia powód znajdował się w okresie chronionym, niemożliwe zatem było zasądzenie w miejsce przywrócenia do pracy odszkodowania. Pozwany zaproponował ugodowo zatrudnienie powoda w placówce terenowej w B. na stanowisku audytora za dotychczasowym wynagrodzeniem, która to propozycja w ocenie Sądu była korzystna dla powoda i odpowiadała jego kwalifikacjom. Niezależnie od tego, że pozwany później wycofał się z tej propozycji, to podkreślić należy, że powód nie przejawiał woli przyjęcia tego stanowiska, a nawet zaproponował, że chce zostać zastępcą Prezesa KRUS. S. Z. nie wyciągnął zatem wniosków ze swoich działań i nie poddał refleksji skutków dokonanego przez siebie wypowiedzenia najmu, całą winę przerzucając na Prezesa KRUS A. B., który rozważał zakup obiektu przy ul. (...), ale – w ramach posiadanych kompetencji i odpowiedzialności – uczynić tego nie musiał. Nieuwzględnienie roszczenia powoda o przywrócenie do pracy jest zatem zasadne i słuszne.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k. p. c. w związku z przepisami par. 2 pkt. 2, 11 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

Z apelacją od powyższego wyroku wystąpił powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika procesowego. Zaskarżając wyrok w całości apelujący zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego mających istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia tj.

a/ art. 328 § 2 k.p.c. poprzez nie wyjaśnienie w treści pisemnych motywów zaskarżonego wyroku, jakie fakty Sąd uznał za udowodnione, którym dowodom odmówił wiarygodności, jak również poprzez brak wyjaśnienia przyjętej przez Sąd podstawy prawnej zaskarżonego wyroku z przytoczeniem przepisów prawa

b/ art. 240 k.p.c. w zw. z 217 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i niewydanie postanowień w przedmiocie oddalenia lub uwzględnienia wniosków dowodowych zgłoszonych przez stronę powodową w toku postępowania oraz w pozwie

c/ art. 232 k.p.c. w zw. z art. 207 § 6 k.p.c. poprzez oparcie treści rozstrzygnięcia I m.in. na zapisach zawartych w dokumencie prywatnym w postaci protokołu z dnia 12 marca 2013r. ze spotkania w (...) KRUS w Ł., a dotyczącego problemów Oddziału (...) KRUS w Ł., który to dowód z dokumentu Sąd ; na terminie rozprawy w dniu 21 listopada 2013r. uznał za sprekludowany, a następnie postanowieniem wydanym na rozprawie w dniu 15 kwietnia 2014 r., dopuścił z urzędu dowód z wyżej wskazanego dokumentu prywatnego przy jednoczesnym pominięciu treści art. 253 k.p.c. wobec okoliczności, iż powód zaprzeczył treści dokumentu prywatnego w postaci protokołu z dnia 12 marca 2013r. dotyczącego ustaleń ze spotkania w sprawie rozwoju Oddziału (...) KRUS w Ł. - w zakresie, jakoby powód miał oświadczyć w trakcie posiedzenia, iż nie posiadał umocowania do rozwiązania umowy najmu lokalu położonego w Ł. przy ulicy (...)

d/ art. 233 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego:

- w zakresie prawidłowej wykładni pełnomocnictwa (upoważnienia) z dnia 26 listopada 2008 r. udzielonego przez Prezesa KRUS powodowi, a tym samym błędne przyjęcie, iż w/w upoważnienie nie pozwalało powodowi na wypowiedzenie umowy najmu lokalu przy ulicy (...) w Ł., a przyjęcie, iż powód winien dysponować pełnomocnictwem szczególnym Prezesa KRUS, ewentualnie zgodą wyrażoną w sposób dorozumiany

- poprzez przyjęcie, iż kwestia zasadności i opłacalności najmu poszczególnych obiektów przeznaczonych na biura Oddziału (...) KRUS, jak również data wypowiedzenia umowy najmu przez powoda nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia v niniejszej sprawie, a tym samym pominięcie okoliczności, iż powód, jako urzędnik państwowy ponosił odpowiedzialność na gruncie ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz.U. z 2005 ' . Nr 14, poz. 114.. ze zm.)

- poprzez błędne przyjęcie, iż zastosowane - po dacie rozwiązania z powodem umowy o pracę - rozwiązanie problemów lokalowych było możliwe w okresie pełnienia przez powoda funkcji Dyrektora Oddziału KRUS

- w zakresie przyjętej przez Sąd okoliczności, iż powód wywierał na Prezesa KRUS presję co do zakupu nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...) w sytuacji gdy z przepisów prawa jednoznacznie wynika, iż jedyną osobą uprawnioną do zakupu nieruchomości jest Prezes KRUS

e/ art. 217 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c poprzez niedopuszczenie jako dowodów w sprawie:

- dowodów z dokumentów na okoliczność gwarancji jakie posiadał powód w zakresie zapewnienia Oddziałowi Regionalnemu KRUS w Ł. pomieszczeń biurowych po dacie rozwiązania umowy najmu lokalu położonego w Ł. przy ul. (...), jak również dowodów z dokumentów - dotyczących wysokości czynszów, opłat za energię i innych dokumentów, na okoliczność zasadności i opłacalności najmu poszczególnych obiektów przeznaczonych na pomieszczenia biurowe Oddziału (...) KRUS w Ł. oraz dowodu zeznań świadków Z. W. i M. W. na okoliczność prowadzonych negocjacji w sprawie wynajmu nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...)

- art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c poprzez przyjęcie, iż ciężar udowodnienia faktów (potwierdzających ciężkie naruszenie obowiązków przez pracownika oraz winy (umyślnej (ewentualnie rażącego niedbalstwa) powoda, spoczywa na stronie powodowej.

2. naruszenie przepisów prawa materialnego tj.

a/ art. 52 § 1 pkt. 1 k.p. poprzez błędne przyjęcie, iż powód swoim zachowaniem dopuścił się ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków pracowniczych, a tym samym przyjęcie, iż pozwany był uprawniony do rozwiązania z powodem umowę o pracę bez wypowiedzenia

b/ art. 52 § 1 pkt. 2 k.p. poprzez błędne wskazanie w treści uzasadnienia w/w przepisu, który stanowi o rozwiązaniu przez pracodawcę umowy o pracę w sytuacji popełnienia przez pracownika w czasie trwania umowy o pracę przestępstwa

c/ 30 § 4 k.p. poprzez błędne przyjęcie, iż treść wypowiedzenia z dnia 18 marca 2013 r. spełnia wymogi formalne wskazane w w/w artykule, pomimo iż wypowiedzenie nie wskazuje na czym polegało zagrożenie dla interesów pracodawcy, jak również na czym miało polegać działanie powoda bez stosownego umocowania, a tym samym nie posiada uzasadnienia

d/ art. 98 k.c. poprzez błędne przyjęcie, iż z treści pełnomocnictwa (upoważnienia) Prezesa KRUS z dnia 26 listopada 2008 r. nie wynikało umocowanie powoda S. Z. do wypowiedzenia umowy najmu nieruchomości położonej przy ulicy (...) w Ł..

Ponadto, powołując się na fakt, iż strona powodowa w postępowaniu przez Sądem I instancji nie mogła powołać określonych faktów i zgłosić wniosków dowodowych, a wiedzę o istnieniu dowodów, jak i przywołanych okolicznościach powzięła po dacie wydania wyroku przez Sąd Instancji apelujący wniosł o dopuszczenie dowodów:

a/ z zeznań świadka M. ul. 1 sierpnia 24 m.55, (...)-(...) W. na okoliczność wiedzy świadka co do daty w której pozwany - pracodawca powziął wiadomość o rozwiązaniu przez powoda umowy najmu nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...), a tym samym na okoliczność, iż od daty uzyskania przez pracodawcę wiedzy o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie umowy upłynął ustawowy termin ponad 1 miesiąca. [powód przypadkowo nawiązał kontakt z w/w świadkiem po dacie wydania wyroku przez Sąd I instancji]

b/ z uzupełniającego przesłuchania powoda na okoliczność, iż powód w trakcie kontroli, która odbywała się w (...) Oddziale KRUS w dniach od 23 stycznia 2013r. do 25 stycznia 2013 r. przekazywał kontrolującym pracownikom (...) KRUS w W. dokumenty dotyczące zarówno wynajmu pomieszczeń, jak również dokument w postaci wypowiedzenia umowy najmu pomieszczeń przy ulicy Bąkowej w Ł. z dnia 5 października 2012r. oraz na okoliczność, iż dokument rozwiązania umowy najmu został przedstawiony pracodawcy.

c/ dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach Prokuratury Rejonowej Ł. o sygn. akt (...) na okoliczność, iż działanie powoda nie było działaniem z winy umyślnej ani rażącym niedbalstwem (według wiedzy powoda postanowienie Sądu utrzymujące w mocy postanowienie Prokuratury Rejonowej Ł. o odmowie wszczęcia postępowania z zawiadomienia Prezesa KRUS o możliwości popełnienia przez powoda przestępstwa zapadało po dacie wyroku Sądu I Instancji). Po dołączeniu akt sprawy o w/w sygnaturze strona powodowa wskaże karty na których znajdują się dowody z dokumentów o których dopuszczenie wnosi.

W granicach tak określonych zarzutów apelacyjnych strona wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji. Zgłoszony został także wniosek o zasądzenie na rzecz strony powodowej od strony pozwanej kosztów procesu za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

Pozwana Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniosła o oddalenie apelacji na koszt strony przeciwnej.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd pierwszej instancji wydał trafne orzeczenie, znajdujące oparcie zarówno w zebranych w sprawie materiale dowodowym, jak i obowiązujących przepisach prawa.

Na wstępie wskazać należy, iż Sąd Okręgowy oceniał zasadność apelacji z pominięciem zgłoszonego przez stronę powodową w postępowaniu drugoinstancyjnym wniosku o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka M. na okoliczność wiedzy świadka co do daty w której pozwany powziął wiadomość o rozwiązaniu przez powoda umowy

najmu nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...), a tym samym na okoliczność, iż od daty uzyskania przez pracodawcę wiedzy o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie umowy upłynął ustawowy termin ponad 1 miesiąc.

Zgodnie z art. 381 kpc. sąd drugiej instancji może pominąć nowe fakty i dowody, jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynika później.

Powód niewątpliwie miał nieograniczoną możliwość podnoszenia kwestii istotnych dla rozstrzygnięcia na etapie postępowania rozpoznawczego. Niezależnie od własnej aktywności procesowej zgłaszał twierdzenia i zarzuty poprzez zawodowego pełnomocnika, który także dowodził istnienia okoliczności objętych sporem. Zarzut naruszenia terminu 1 miesiąc, o którym mowa w art. 52 § 2 k.p. nie został tymczasem zgłoszony w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Okoliczność daty uzyskania przez pracodawcę wiedzy uzasadniającej rozwiązanie umowy o pracę nie stała się - wskutek zaniechania strony obecnie kwestionującej wyrok - okolicznością sporem objętą mimo, że to ją obciążał ciężar podniesienia i dowodzenia tej okoliczności. Nie jest przekonująca argumentacja przywołana na uzasadnienie zgłoszenia wniosku dopiero w postępowaniu apelacyjnym. Sprowadza się ona do twierdzenia, że powód przypadkowo nawiązał kontakt z w/w świadkiem po dacie wydania wyroku przez Sąd I instancji. Otóż, skoro uzasadniając wniosek o uzupełniające przesłuchanie strony powód podnosi, że w trakcie kontroli przeprowadzonej w (...) Oddziale KRUS w dniach od 23 stycznia 2013r. do 25 stycznia 2013 r. przekazywał kontrolującym pracownikom (...) KRUS dokumenty dotyczące zarówno wynajmu pomieszczeń, jak również dokument w postaci wypowiedzenia umowy najmu pomieszczeń przy ulicy (...) w Ł. z dnia 5 października 2012 r., a dokument rozwiązania umowy najmu został przedstawiony pracodawcy, to najwyraźniej od czasu tej kontroli S. Z. (1) musiał mieć świadomość powzięcia przez pracodawcę już w styczniu 2013 r. wiedzy o okoliczności uzasadniającej rozwiązanie umowy. Mimo tego, na uzasadnienie żądania przywrócenia do pracy stosownego zarzutu ani dowodów (poszukiwania i zgłaszania których, jako powód w sprawie miał obowiązek) na jego poparcie nie zgłosił. Nic nie stało na przeszkodzie, by wskazany dowód zgłosić już w postępowaniu przed Sądem I instancji. Skarżący z niewiadomych przyczyn z tej możliwości nie skorzystał. Z tych też względów wskazany wniosek jako spóźniony należało pominąć. Podobnie należy się odnieść do zgłoszonego w postępowaniu apelacyjnym wniosku o dopuszczenie dowodu z uzupełniającego przesłuchania strony, która była już dowodowo przesłuchana w postępowaniu rozpoznawczym. Nie zasługuje - jako nieskonkretyzowany - wniosek o dopuszczenie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach Prokuratury Rejonowej Ł. o sygn. akt 2(...) na okoliczność, iż działanie powoda nie było działaniem z winy umyślnej ani rażącym niedbalstwem

Przechodząc do meritum sprawy i zmieniając trwale wykształconą chronologię uzasadnienia wyroku wydanego w postępowaniu apelacyjnym podnieść należy, że przedmiotowy spór skoncentrował się na ocenie wypowiedzenia umowy najmu powierzchni biurowej przy ul. (...) w Ł. na potrzeby Oddziału (...), jako czynności dokonanej przez powoda bez zgody Prezesa Kasy i bez stosownego umocowania, co stanowiło zagrożenie dla interesów pracodawcy. Tymczasem w ocenie Sądu Okręgowego wypowiedzenie umowy najmu dokonane przez powoda nawet za zgodą Prezesa KRUS i w granicach umocowania uzasadniałoby rozwiązanie stosunku pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika z uwagi na zagrożenie interesów pracodawcy. Apelacja eksponuje szerokie uprawnienia dyrektora Oddziału (...) KRUS w Ł., a w ramach tego jego samodzielność w podejmowaniu decyzji, także w zakresie spraw lokalowych. Przyjęcie koncepcji tej samodzielności S. Z. (1) musi prowadzić do wniosku, że nawet za zgodą Prezesa KRUS nie mógł on wypowiedzieć umowy najmu w sytuacji, gdy nie zabezpieczył lokalowych warunków prowadzenia przez kierowany Oddział działalności w okresie bezpośrednio po rozwiązaniu tej umowy. Innymi słowy, bez uprzedniego zagwarantowania (i to w ciągłości) innej powierzchni biurowej wypowiedzenie umowy najmu przez powoda było niedopuszczalne niezależnie od tego, czy zgoda Prezesa KRUS była wymagana i faktycznie wyrażona. W toku postępowania rozpoznawczego powód nie wykazał, by na okres przypadający po dniu 31 marca 2012 r. zawarta była przez Oddział (...) umowa nabycia własności lub najmu nieruchomości, która zapewniałaby powierzchnię biurową dla tego Oddziału. Brak takiej umowy zapewniającej Oddziałowi możliwość

realizacji zadań po upływie okresu wypowiedzenia umowy najmu powierzchni biurowej przy ul. (...) - dokonanego nawet w granicach umocowania i za zgodą Prezesa KRUS - z uwagi na oczywiste w tych warunkach zagrożenie interesów pracodawcy uzasadniałoby obrany przez pozwanego tryb rozwiązania stosunku pracy.

Odnosząc się do apelacyjnego zarzutu naruszenia art. 233 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego wskazać należy, iż zgodnie z art. 233 § 1 kpc sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów, według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału.

Z kolei w myśl art. 328 § 2 k.p.c. uzasadnienie wyroku powinno zawierać wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie: ustalenie faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa.

Oznacza to, że wszystkie ustalone w toku postępowania fakty powinny być brane pod uwagę przy ocenie dowodów, a tok rozumowania sądu powinien znaleźć odzwierciedlenie w pisemnych motywach wyroku.

Według Sądu Okręgowego skuteczny zarzut przekroczenia granic swobody w ocenie dowodów może mieć zatem miejsce tylko w okolicznościach szczególnych. Dzieje się tak w razie pogwałcenia reguł logicznego rozumowania bądź sprzeniewierzenia się zasadom doświadczenia życiowego (por. wyrok SN z 6.11.2003 r. II CK 177/02 niepubl.).

Podkreślenia wymaga także fakt, że dla skuteczności zarzutu naruszenia swobodnej oceny dowodów nie wystarcza stwierdzenie o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych, odwołujące się do stanu faktycznego, który w przekonaniu skarżącego odpowiada rzeczywistości. Koniecznym jest bowiem wskazanie przyczyn dyskwalifikujących postępowanie sądu w tym zakresie. W szczególności skarżący powinien wskazać jakie kryteria oceny dowodów naruszył sąd przy ocenie konkretnych dowodów uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłusznie im je przyznając. Ponadto jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to dokonana ocena nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów i musi się ostać, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego można było wysnuć wnioski odmienne (post SN z 23.01.2001 r. IV CKN 970/00, niepubl. wyrok SN z 27.09.2002 r. II CKN 817/00).

Skuteczne postawienie zarzutu naruszenia przez sąd art. 233 § 1 k.p.c. wymaga zatem wykazania, iż sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Natomiast zarzut dowolnego i fragmentarycznego rozważenia materiału dowodowego wymaga dla swej skuteczności konkretyzacji, i to nie tylko przez wskazanie przepisów procesowych, z naruszeniem których apelujący łączy taki skutek, lecz również przez określenie, jakich dowodów lub jakiej części materiału zarzut dotyczy, a ponadto podania przesłanek dyskwalifikacji postępowania sądu pierwszej instancji w zakresie oceny poszczególnych dowodów na tle znaczenia całokształtu materiału dowodowego oraz w zakresie przyjętej podstawy orzeczenia.

Nie odnosi zamierzonego skutku instancyjnego apelacyjny zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego w zakresie prawidłowej wykładni pełnomocnictwa (upoważnienia) z dnia 26 listopada 2008 r. udzielonego przez Prezesa KRUS powodowi, a tym samym błędne przyjęcie, iż w/w upoważnienie nie pozwalało powodowi na wypowiedzenie umowy najmu lokalu przy ulicy (...) w Ł., a przyjęcie, iż powód winien dysponować pełnomocnictwem szczególnym Prezesa KRUS, ewentualnie zgodą wyrażoną w sposób dorozumiany. Zgodzić należy się z apelującym, że pełnomocnictwo z dnia 26 listopada 2008 r. upoważniało S. Z. (1) do składania przez niego w imieniu Prezesa KRUS oświadczeń woli w zakresie praw i zobowiązań finansowych, a w szczególności do podpisywania umów, aneksów do umów oraz innych dokumentów z zakresu działania Oddziału (...) KRUS w Ł.. Jako takie, pełnomocnictwo to dawało powodowi podstawę do wypowiedzenia umowy najmu powierzchni biurowej przy ul. (...). Była to jednak podstawa wyłącznie formalna, to jest taka, która nie legitymizowała jeszcze do wypowiedzenia dotychczas obowiązującej umowy.. Apelujący dla obrony swojego stanowiska powołuje się na unormowania zawarte w § 4 ust. 2, 6 i 16; § 5 ust. 16 w związku z § 20 ust. 1 Regulaminu Organizacyjnego Oddziału (...) KRUS w Ł. z września 2011 r, jak również na treść § 30 ust. 3 pkt 10 oraz § 5 ust. 16 w związku z § 20 ust. 1 Załącznika nr 1 Zarządzenia nr 134 Prezesa KRUS z dnia 13 sierpnia 2008 r. w sprawie nadania Regulaminu Organizacyjnego KRUS. W ocenie skarżącego prawidłowa wykładnia tych aktów prawnych wskazuje jednoznacznie na posiadanie |przez powoda legitymacji do wypowiedzenia umowy najmu nieruchomości położonej w Ł. przy ulicy (...) w oparciu o treść upoważnienia z dnia 26 listopada 2008 r., którym

dysponował powód w dacie tego wypowiedzenia. Stanowczo w tym miejscu zauważyć należy, że tak przyjęta konkluzja pozostaje całkowicie w oderwaniu od postanowienia § 30 ust. 3 pkt 10 Załącznika nr 1 Zarządzenia nr 134 Prezesa KRUS z dnia 13 sierpnia 2008 r. w sprawie nadania Regulaminu Organizacyjnego KRUS. Z przepisu tego wynika, że w zakresie spraw administracyjno-gospodarczych jednym z podstawowych obowiązków dyrektora Oddziału (...) jest zapewnienie właściwego funkcjonowania i utrzymania zasobów budynków i lokali. Właściwe rozumienie tego przepisu musi prowadzić do wniosku, że umowa najmu mogła być wypowiedziana dopiero po zawarciu umowy gwarantującej Oddziałowi Regionalnemu inną powierzchnię pozwalającą na prowadzenie bieżącej działalności. Tylko taka kolejność działań zapewniała prawidłową realizację spoczywającego na powodzie obowiązku właściwego utrzymania zasobów budynków i lokali. Decyzja w przedmiocie nabycia (najmu) nowego obiektu była zastrzeżona do wyłącznej kompetencji Prezesa KRUS. Wyłączna kompetencja, o której mowa była objęta zakresem świadomości powoda i pozostaje poza sporem.

Nie jest uzasadniony zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny materiału dowodowego poprzez przyjęcie, iż kwestia zasadności i opłacalności najmu poszczególnych obiektów przeznaczonych na biura Oddziału (...) KRUS, jak również data wypowiedzenia umowy najmu przez powoda nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, a tym samym pominięcie okoliczności, iż powód, jako urzędnik państwowy ponosił odpowiedzialność na gruncie ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Kwestia zasadności i opłacalności najmu obiektów nie była okolicznością prawnie doniosłą w kontekście przyczyny rozwiązania umowy o pracę powołanej przez pracodawcę. Podobną ocenę należy odnieść do zarzutu naruszenia art. 233 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, iż zastosowane - po dacie rozwiązania z powodem umowy o pracę - rozwiązanie problemów lokalowych było możliwe w okresie pełnienia przez powoda funkcji Dyrektora Oddziału KRUS. Dodatkowo zauważyć trzeba, że kwestię rozwiązania problemów lokalowych po odejściu powoda w prostszy i tańszy sposób Sąd Rejonowy zasadnie potraktował w sposób całkowicie marginalny. Zarzucane w apelacji przyjęcie przez Sąd okoliczności, że powód wywierał na Prezesa KRUS presję co do zakupu nieruchomości położonej w Ł. przy ul. (...) znajduje swe uzasadnienie w realiach sprawy. Prawidłowo ustalony stan faktyczny sporu (wywiedziony z dowodów detalicznie wskazanych w motywach pisemnych wyroku) który Sąd Okręgowy przyjmuje za własny jednoznacznie wskazuje na dziwną grę powoda nie podlegającą racjonalnemu wyjaśnieniu. Czemu bowiem miał służyć wniosek powoda o skrócenie okresu wypowiedzenia złożony zaraz po wypowiedzeniu. W dniu 31 grudnia 2012 r. powód został wezwany do Prezesa KRUS A. B. i poinformowany, że środki na zakup nie przypadną w nowym roku. Powód nie powiadomił wtedy A. B., że wypowiedział najem. Z dużym prawdopodobieństwem takie milczenie można wytłumaczyć tylko tym, że powód miał świadomość własnych działań, jako dokonywanych bez legitymacji. W dniu 31 grudnia 2012 r. biegł już okres wypowiedzenia, a powód nie mówił, że środki pieniężne są pilnie potrzebne. Dopiero na 19 dni przed upływem okresu wypowiedzenia umowy najmu zaproponował wynajęcie obiektu przy ul. (...) w Ł..

Oceniając pozostałe zarzuty procesowe wskazać należy na ich bezzasadność. Wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Z. W. i M. W. został oddalony przez Sąd przy braku ze strony powodowej zastrzeżenia w rozumieniu art. 162 k.p.c., które powinno być zgłoszone do protokołu. Z kolei wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka M. S. (2) został cofnięty przez pełnomocnika powoda na rozprawie prowadzonej z osobistym udziałem powoda, który nie odwołał oświadczenia pełnomocnika. Tym samym nie zakwestionował czynności cofnięcia wniosku, co mógł uczynić skutecznie od razu odwołując oświadczenie procesowe swojego reprezentanta. Zasadne było dopuszczenie przez Sąd Rejonowy z urzędu dowodu z dokumentu bezpodstawnie uznanego za objęty prekluzją. Decyzja Sądu o dopuszczeniu dowodu z urzędu, podjęta zaraz po przesłuchaniu w charakterze strony pozwanej A. B. – uczestnika spotkania objętego treścią dokumentu, była jak najbardziej prawidłowa. W tym miejscu zauważyć należy, że S. Z. (1), którego podpis bezspornie znajduje się pod protokołem ze spotkania w dniu 12 marca 2013 r., nie zgłosił żadnego dowodu, który pozwoliłby na ustalenie, że treść tego dokumentu nie odpowiada prawdzie. Tym samym twierdzenie powoda odnośnie nie złożenia oświadczenia ujętego w wymienionym protokole jest gołosłowne, jako nie poparte dowodem.

Sąd Rejonowy błędnie przywołał za podstawę rozstrzygnięcia art. 52 § 1 pkt 2 k.p. Poza sporem pozostawała ta podstawa rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika określona tym przepisem, a charakteryzująca się popełnieniem przez pracownika przestępstwa. Strona pozwana rozwiązała umowę o pracę

wskazując przepis art. 52 § 1 pkt 1 k.p., stanowiący o ciężkim naruszeniu obowiązków pracowniczych. Tak określona podstawa prawna rozwiązania umowy o pracę nie była między stronami sporna. Wskazanie przez Sąd niewłaściwej podstawy uznać należy więc wyłącznie za skutek błędu.

W ocenie Sądu Okręgowego – wbrew stanowisku apelacji - pracodawca wskazał przyczynę bezzwłocznego rozwiązania umowy w sposób konkretny, który nie pozostawia wątpliwości co do jego sfery motywacyjnej. Zauważyć należy, że powołanie się w treści pisma rozwiązującego umowę na przepis art. 52 § 1 pkt 1 k.p. już samo przez się jest stwierdzeniem „ciężkiego naruszenia obowiązków pracowniczych”, o którym mowa w tym przepisie. Powód miał świadomość, że decyzja w sprawie zakupu obiektu należy do Prezesa KRUS. Wypowiedzenie przez powoda umowy najmu przed podjęciem decyzji o zakupie, która nie należała do jego kompetencji w sposób oczywisty zagrażało interesowi pracodawcy poprzez niezapewnienie kontynuacji działania Oddziału (...) KRUS w Ł.. Ciężar zawinienia powoda jest oczywisty i znaczny. Podkreślić należy, że zachowanie powoda w czasie, gdy było już oczywiste, że Prezes KRUS nie rozważa możliwości zakupu zaproponowanej przez niego nieruchomości, także wskazuje na brak dbałości o dobro pracodawcy. Słusznie zauważył Sąd Rejonowy, że w tym okresie S. Z. (1) nie dokonał żadnych czynności mających na celu zabezpieczenie dla Oddziału dotychczasowego lokalu. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu meriti, że powód winien wówczas negocjować z dotychczasowym wynajmującym i na piśmie za jego zgodą cofnąć wypowiedzenie umowy najmu. S. Z. (1) takich czynności nie podjął i oceny tej nie zmienia oświadczenie zarządu (...), jako pochodzące z daty już po rozwiązaniu przedmiotowego stosunku pracy i nie powołujące się ustalenia stron w formie pisemnej, która gwarantowałaby ochronę interesu strony pozwanej. O braku niezbędnych działań powoda świadczy także okoliczność, że dopiero jego następcza na stanowisku Dyrektora Oddziału – A. S. (2) uzyskał w dniu 29 marca 2013 r. pisemną zgodę wynajmującego na przedłużenie najmu.

Zaskarżony wyrok w pełni zatem odpowiada prawu.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy zgodnie z treścią art. 385 kpc oddalił apelację strony powodowej, jako bezzasadną.

O zwrocie kosztów zastępstwa procesowego za II instancję orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. a także § 12 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 461).